

KANCELARIA SENATU
Kancelaria Ogólna

12. 12. 2019

nr RPW

(podpis)

tel: 601-735-377

e'mail: szymala@szczecin.home.pl

03980200271178
RPW/38013/2019 P
2019-12-12

radca prawny senior
(w stanie spoczynku)

Eugeniusz Szymala

adres dla doręczeń pocztowych:
71-250 Szczecin 43, BOX 41

Szczecin, dnia 9 grudnia 2019 r.

Szanowny Pan
adv. Aleksander August Pociąg
Przewodniczący Komisji
Praw Człowieka Praworządności i Petycji
Senat Rzeczypospolitej Polskiej
Warszawa

dotyczy:

petycji P9-39/19

Szanowny Panie Senatorze,

Zapoznawszy się z zapisem 3. posiedzenia Komisji z dnia 3 grudnia 2019r., której Pan przewodniczy, na której to Komisji omawiano m.in. petycję P9-39/19 – uznałem za stosowne skierować do Pana Senatora niniejsze pismo z „podpowiedzią”.

W sprawie podwyższenia kwoty dodatku, o jakim mowa w ustawie z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Dz. U. z 2014 r. poz. 1001) sam dwukrotnie kierowałem petycje, jedną do Senatu (**P9-40/18**) i drugą do Sejmu (**nr BKSP-145/450/18**).

Zapoznawszy się z petycją, którą aktualnie zajmuje się Komisja (a dotyczy ona tej samej materii) – przypuszczam, że jej autorem jest osoba niewątpliwie starsza, która przecież nie posługuje się komputerem i w otoczeniu której zapewne też nie ma osoby, która byłaby w stanie petycję tę czytelnie sporządzić.

Z wypowiedzi przedstawiciela UdsKiOR na posiedzeniu w dniu 3 grudnia br. wynika, że w dacie uchwalenia w/w ustawy populacja tych osób wynosiła około 400.000, zaś obecnie ich liczba wynosi około 50.000.

Kwota dodatku dla tych osób została ustawowo ustalona jeszcze w 1996 r., w innych warunkach faktycznych, społeczno-gospodarczych, itp. Od daty uchwalenia tej ustawy minęły zresztą ponad 23 lata.

Wskazał on także na to, że **istnieje w tej grupie nierównowaga w odniesieniu do wypłacanej kwoty i że warto wziąć pod uwagę okres od daty uchwalenia ustawy do chwili obecnej.**

W niniejszej korespondencji chcę zatem poruszyć sprawę ważną dla **osób wyłącznie starszych**, a mianowicie takich, o jakich mowa w/w ustawie.

Na każdej polskiej monecie jest wizerunek polskiego orła. Polska złotówka jest niejako symboliczna. Świadczenie w wysokości 37 groszy za 1 dzień otrzymują osoby w podeszłym i bardzo podeszłym już wieku, co wynika z zapisów ustawy. Są to aktualnie wyłącznie osoby, które od zakończenia wojny **ukończyły już przynajmniej 74 lata.**

Ten stan nie ma jednak nic wspólnego z **godnością** tych osób.

3 kopyta do
wicebojownika
16 XII 2019

Cóż bowiem można kupić dzisiaj za 37 groszy (a inflacja rośnie). Nie starczą one przecież nawet na małą bułkę. Jak zatem może się czuć i jak się czuje stary człowiek, będąc tak traktowany przez polskie Państwo.

Osób tych jest także coraz mniej, ubywa ich z każdym miesiącem i rokiem, bowiem z uwagi na wiek wymierają. Dane GUS-u jednoznacznie przy tym wskazują, że w ciągu ostatnich 2 lat tzw. „dobrej zmiany” jest najwyższa śmiertelność Polaków od czasu II WŚ.

Dane co do ilości oraz wysokości świadczeń (dodatków) posiadają organy emerytalno-rentowe (zwłaszcza zaś ZUS), które mogą Komisji udzielić szczegółowych informacji w tej sprawie.

Uważam zatem, że skoro twierdzi się, iż „wystarczy nie kraść” i m.in.:

- wprowadzono w życie program 500+ (dzieci),
- wprowadzono tzw. emerytury matczyne (rodzicielskie świadczenie uzupełniające),
- wprowadzono w życie program 500+ (osoby niepełnosprawne),

- to należy także rozważyć poprawę finansową tej grupy osób, o jakich mowa w ustawie z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

W tej więc sytuacji proponowanej przeze mnie - najniższe świadczenie **miesięczne** wynosiło by **30 zł** (za 1 miesiąc podlegania represji), a najwyższe 600 zł (za 20 miesięcy podlegania represji).

Była by to zatem wyraźna i odczuwalna poprawa sytuacji materialnej tej grupy starszych osób, których populacja ciągle i systematycznie spada. **Obciążenie budżetu Państwa malało by więc z każdym kalendarzowym miesiącem i rokiem i być może – ustało by w ogóle w okresie do najbliższych 5-10 lat, bowiem te osoby znikną spośród żywych Polaków.**

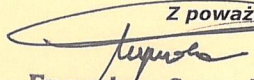
Poddaję zatem uprzejmie pod rozważenie Panu Senatorowi - Przewodniczącemu Komisji, a zwłaszcza **adwokatowi** - konieczność zwrócenia się przez Komisję do Prezesa ZUS oraz KRUS - o przekazanie Komisji informacji o tym:

- 1/ jaka ilość osób pobiera aktualnie świadczenie przyznane przez Szefa (uprzednio Kierownika) Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych na podstawie ustawy z dnia 31 maja 1996 r. o świadczeniu pieniężnym przysługującym osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Dz. U. z 2014 r. poz. 1001),
- 2/ jak jest struktura wypłacanych świadczeń (kwota oraz lata beneficjentów),
- 3/ jak z każdym rokiem, w okresie ostatnich np. 5 lat - zmniejszała się liczba osób pobierających świadczenie na podstawie w/w ustawy, z uwagi na zgon.

Komisja, którą Pan Mecenase kieruje – jest w odniesieniu do wnoszonych petycji jakby quasi-sądem. Powinna zatem zajmować ostateczne stanowisko w oparciu o wszechstronnie obiektywnie zebrany materiał dowodowy.

Zwrócenie się więc do Prezesów ZUS i KRUS ma na celu uzyskanie takiego obiektywnego materiału dowodowego. Do chwili obecnej przy rozpoznawaniu moich petycji przez Senat i Sejm nie uzyskano bynajmniej takich informacji.

Informuję też uprzejmie, że liczę już 78 lat, a ustawą, o jakiej mowa w piśmie nie ma do mnie zastosowania i nie jestem jej beneficjentem. Śledzę jednak prace Senatu i mogę jeszcze zabrać głos w sprawie odnoszącej się do innych współobywateli. Sformułowaniem „podpowiedź” proszę nie być urażonym. Będę śledził dalsze działania Komisji w tej sprawie.

Z poważaniem

Eugeniusz Szymała
radca prawny senior
(w stanie spoczynku)